

[Harald Petersen.]

går, har det for år tilbage stået klart, at den hidtidige deling i hærens flyvertropper og søværnets flyvevåben måtte afløses af oprettelsen af et enhedsflyvevåben. Umiddelbart før min afgang i november 1947 blev der — indenfor de rammer, som bemyndigelsesloven tillod — på visse områder gennemført et fælles organisatorisk samvirke mellem de to flyvevåben. Der blev ved denne lejlighed som forløber for et kommende enhedsflyvevåben tilvejebragt et fællesskab både for skoleuddannelsen af flyvere og mekanikere og den tekniske uddannelse. Jeg er ingeniør og ukendt med, at denne administrative nyskabelse vakte stærk uvilje hos søværnets flyvevæsen og indenfor søværnet i det hele taget, men set på baggrund af den siden da skete udvikling, hvad enhedsledelse og koordinering af beslægtede opgaver indenfor de tre værn angår, tror jeg, den truffne beslutning har dokumenteret sin eksistensberettigelse.

Den højtærede minister tager nu skridtet fuldtud og skaber efter de forhandlinger, forsvarskommissionen har ført, mulighed for dannelsen af et enhedsflyvevåben. Vi er alle klar over, at en sådan sammenlægning af de to flyvevåben er forbundet med store besværligheder ikke mindst med hensyn til den nye personelordning, og jeg medgiver ministeren det ønske, at han og hans medhjælpere i den kommende tid må få en både heldig og smidig hånd ved afgørelsen af disse vanskelige spørgsmål.

Jeg vil derefter gerne fremsætte et par bemærkninger om de dele af det forelagte lovforslag, der er behandlet for hovedpartens vedkommende i særlige bilag, nemlig for det første betænkningen fra den såkaldte Kofoed-kommission og for det andet indstillingen fra værnsscheferne, de ministerielle direktører og departementschef Kofoed.

Den såkaldte Kofoed-kommission har jo behandlet spørgsmålet om oprettelsen af det fælles forsvarsministerium, forholdet mellem centralstyrelsen og kommandomyndighederne og en række problemer om centralisering og rationalisering af virksomheder indenfor de to militære ministerier.

Den anden kommission, der har bestået af værnsscheferne, de ministerielle direktører og departementschef Kofoed, har derefter udførligt behandlet det ene problem om forholdet mellem centralstyrelsen og kommandomyndighederne, herunder også spørgsmålet om sagfordelingen i det fælles forsvarsministerium.

Medens selve det af den højtærede minister forelagte forslag indskrænker sig til at op-

stille en slags skelet, er det de afgivne betænkninger fra de to kommissioner, der repræsenterer det kød, som skal fikse skelettet op.

Hvad angår det nye forsvarsministerium, der behandles i lovforslagets § 3, giver selve teksten ikke megen vejledning, den er nærmest en blankoveksel udstedt til ministerens behagelige brug. Derimod hedder det på første side i bemærkningerne til lovforslaget, at alle de spørgsmål, der står i forbindelse med centralstyrelsens opbygning, de principielle synspunkter for forholdet mellem centralstyrelsen og kommandomyndighederne o. s. v., vil ved den ordning, som skal komme, være overensstemmende med de forslag, der er fremsat i den såkaldte Kofoed-kommission. Af denne formulering fremgår det jo direkte, at den nye ordning, når den skal føres ud i livet, vil følge de anvisninger, der i Kofoed-kommissionen er formet som forslag fra et flertal i kommissionen, hvad jeg kan slutte mig til.

Jeg står imidlertid mere tvivlende overfor rækkevidden af bemærkningerne om ressortfordelingen og forholdet mellem det nye forsvarsministerium og kommandomyndighederne — det problem, der, som nævnt, løseligt er behandlet af Kofoed-kommissionen, men som til gengæld er meget udførligt behandlet af værnsscheferne, de militære ministeriers direktører samt departementschef Kofoed. Om selve dette spørgsmål siges det i bemærkningerne til lovforslaget, ligeledes på første side, at vedrørende ressortfordelingen mellem forsvarsministeriet og kommandomyndighederne henvises der til den indstilling, der er afgivet af de herrer, som jeg før nævnte. Jeg vil gerne have klarhed over, om der med hensyn til de to nævnte betænkninger foreligger en slags rangforordning af 1. og 2. grad, således at ministeren binder sig til at gennemføre de forslag, der er stillet af Kofoed-kommissionen, medens man nøjes med i al almindelighed at henvise til den mere detaljerede udredning af spørgsmålet om ressortfordelingen mellem forsvarsministeriet og kommandomyndighederne — uden at man iøvrigt agter at følge den.

Jeg går ud fra, at de to betænkninger og deres indhold samt indholdets indflydelse på den nye ordning af forsvarsministeriet er ligestillede, så meget mere som departementschef Kofoed er underskriver af begge dokumenter. Hvis denne forudsætning holder stik, beder jeg den højtærede minister bekræfte, at henvisningen til betænkningen fra værnsscheferne, de militære ministeriers direktører og departementschef Kofoed er ens-